

Stem voor sociaal beleid

De verkiezingscampagnes draaien op volle toeren. De hervorming van de Staat was van bij de start de inzet. Duurzame welvaart en het welzijn van de mensen verdienen echter veel meer aandacht. Solidariteit en samenhang zijn broodnodig om ons sociaal model overeind te houden. Dat is een immense uitdaging in tijden van zware besparingen.

Sombere vooruitzichten

De volgende regering zal de staatsfinanciën opnieuw op orde moeten krijgen. Dat betekent enorme bezuinigingen en/of nieuwe inkomsten.

In de periode 2004-2009 bleef het tekort op de federale begroting nog 'beperkt' tot gemiddeld 5,7 miljard euro per jaar. Zonder ingrepen zal het jaarlijks tekort in de periode 2010-2014 ophopen tot gemiddeld 19,9 miljard euro. Dat is catastrofaal.

Al volgend jaar komt de staatsschuld weer boven de kaap van 100 % van het bruto binnenlands product, voorspelt het Planbureau.

De effecten van de rentesneeuwbal dreigen de staatsfinanciën de diepte in te katapulteren.

De ommekeer zal langer dan eerder voorspeld op zich zal laten wachten. De vooruitzichten van het Planbureau, met name dat tot en met 2014 een besparingsinspanning zal moeten worden geleverd van zowat 42 miljard euro - met 2015 erbij komt het Planbureau op pakweg 64 miljard euro -, zijn gebaseerd op een stijging van de economische groei van 2 % per jaar tussen 2010 en 2015.

Komt die groei lager uit, dan verminderen de belastinginkomsten, stijgen de sociale uitgaven en komt de begroting nog meer onder druk.

Een sociale aanpak in solidariteit

De verkiezingen van 13 juni e.k. plaatsen de kiezers voor een belangrijke keuze. Meer dan ooit hebben we nood aan politici die met kennis van zaken de socio-economische problemen aanpakken en consequent de kaart van een sociaal beleid trekken. Met populisme, extreme standpunten en holle slogans blijft een herstel van de staatsfinanciën een verre droom.

Onze bekommernissen delen we met alle verantwoordelijken van het ACV.

We kiezen voor de solidariteit met werkzoekenden en met wie zijn werk dreigt te verliezen.

De volgende regering moet nog meer inzetten op het creëren van meer en betere jobs. We kiezen voor het vrijwaren en versterken van de sociale zekerheid. De wettelijke pensioenen blijven een prioriteit. Ook de andere vervangingsinkomens moeten worden gevrijwaard en verbeterd.

Alle heil verwachten van de splitsing van de sociale zekerheid geeft niet de minste garantie voor de pensioenen van de toekomst en evenmin voor de andere vervangingsinkomens. We kiezen voor de solidariteit via de herverdeling. We wijzen elk beleid af dat de armen verder verarmt en de rijken rijker maakt.

Sommige partijen zoeken het heil in de afbouw van de collectieve diensten, in de afslanking van

de overheid... Dat is niet de goede weg. Waarom horen we zo weinig over fraudebestrijding, correcte belastinginning, de belasting op grote vermogens?

We kiezen ook voor de solidariteit tussen de generaties. De jongeren moeten we alle kansen laten op een mooie duurzame toekomst. Niet alleen met ons sociaal model, maar ook door het milieu te vrijwaren en te versterken.

Niet vrijblijvend

Kiezen is niet vrijblijvend. Onze lezers kennen de inzet. Respect voor ons sociaal model is, naast onze solidariteitsaccenten, de toetssteen om de echte maatschappelijke waarde van partijprogramma's en politici te beoordelen. Laat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen. Iets anders zal stuiten op verzet en aanleiding zijn tot massale protestacties. Dat konden we al vaststellen in landen die hun besparingen vooral willen realiseren op de gewone man. Op 13 juni hebben we een stem!

Respect voor ieders werk

De ACV-onderwijscentrales hebben zich samen met de Centrale Voeding en Diensten ingespannen om de belangen van het arbeiderspersoneel te verdedigen tijdens cao-onderhandelingen. Een functionele samenwerking met de COC en het COV heeft in het verleden tot duurzame resultaten geleid voor die onmisbare personeelsgroep. Opeenvolgende onderwijsministers hebben financiële inspanningen gedaan om de situatie van het arbeiderspersoneel in het gesubsidieerd onderwijs stap voor stap dichterbij en zelfs gelijk te trekken tot wat voor het meester-, vak- en dienstpersoneel van het gemeenschapsonderwijs wordt toegepast.

Algemeen ging dat gepaard met een verhoging van de werkingstoelagen, op voorwaarde dat in de respectieve paritaire comités conventies werden afgesloten.

Ook voor het administratief personeel werden gelijkaardige stappen gezet. Administratief medewerkers hebben inmiddels een echt statuut en ook hun verloning werd gevoelig verbeterd.

In cao 7 werd met zoveel woorden ingeschreven dat busbegeleiders en onderhoudspersoneel recht hebben op passende arbeidsvoorwaarden, arbeidscontracten en werkomstandigheden die de kwaliteit van de arbeid verbeteren. Het recht op vorming is ook ingeschreven.

Onderhandelingen cao 9

Onze eisenlijst voor cao 9 bevat voornamelijk kwaliteitseisen. Trouw aan een belangrijk princi-

pe, dat we verdedigen voor alle personeelsleden van de openbare sector, willen we dat zowel in het gemeenschapsonderwijs als in het gesubsidieerd onderwijs een statutair kader voor het arbeiderspersoneel wordt uitgebouwd. Het eisencahier voor het arbeiderspersoneel publiceerden we in Basis nummer 5 van 6 maart jl.

Solidariteit komt niet vanzelf

De onderwijsvakbonden nemen ook nu met overtuiging de zorg voor het arbeiderspersoneel op zich. Elk personeelslid levert een onmisbare bijdrage voor de goede werking van de school. Leerkrachten, paramedici, directeurs... en ook de administratief medewerkers, de kinderverzorgers en het arbeiderspersoneel kunnen op ons rekenen. Opeenvolgende ACV-congressen benadrukten het belang van het bedrijfssyndicalisme, namelijk solidariteit tussen alle werknemers in een bedrijf: arbeiders, bedienden en kaderpersoneel. Die formule is in onze scholen best toeepasbaar. Het gaat uiteindelijk altijd om het belang van de werknemer. Dat mogen vakbondsverantwoordelijken niet uit het oog verliezen.

Romain Maes
algemeen secretaris

